

Posamezna šteč. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko p samezna štečilka „Bodeča Neža“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1.70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1.50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5.50 K, mesečno 1.90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon štečilka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna šteč. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna štečilka „Bodeča Neža“.

Uredništvo in upravništvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiis se ne vračajo. Za oglase se plača: petlet vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglašanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Blamaža.

Čudni ljudje smo res postali Slovenci!

Na vseh krajih in koncih se nam gode krivice, se nas narodno zatira in se iz nas norčuje. Da je mera polna, se nas k vsemu temu še javno zasramuje in navaja našo lastno slovensko deco že v rani mladosti v to, da je je sram slovenskega pokolenja. In kadar pride zopet kakšen nov udarec, se v prvem trenutku, vzpenemo, a samo za to — da se v naslednjem že cinično smejimo lastnemu točnemu vzhajenju.

Ko smo zaznali o Ebnerjevi ko-roški čitanki za dvojezične šole, se nam je zdela taka predrznost kot ko je našel v oni knjigi posl. Jarc, vendarle pregrosta in neverjetna.

In res: zgodilo se je, da je zašel Jarc med — govedo, izgubil orien-tacijo in pozabil razliko med seboj in družbo, v kojoj je zašel, ali po ne-sreči ali po nerodnosti...

In ko se je zopet za to zaznalo, je nekdo škodoželjno zavpil v mno-žici: »Blamaža...« In množica, fa-sciniрана po tem vzliku, je pozabila vsled enega na drugo in zarjula od smehu: »Blamaža...«

Vzemi v roke Ebnerjevo knjigo! Res, da je Jarc ustrelil — kozo-ja. A ustrelil ga je tam, koder mu je morda odpovedalo — zadostno znanje nemščine. Vsaj zdi se nam, ker imamo vtis, da končno Jarc vendarle ni tako ničvreden, da bi bil zagrešil tako gorostasno buda-lost — le na ljubo vlad!

A mimo enega so šli in gredo še sedaj vsi oni, ki kriče o »Blamaži«. In to eno je beseda »Windische«.

To besedico je vtaknil Ebner v svojo čitanko, in storil je to na ravno tako naiven, kot predrzen način.

Kaj pa pomeni nam Slovincem nasproti, od nemških ust izgovorje-na, beseda »Windische«?

Ko je pred meseci v Savernu rabil poročnik Forstner napram Lo-tarinžanom besedo »Wackes«, je vzplamtel ves naobraženi svet, da, celo na »nerazsodne« mase je »Wa-ckes« uplaval mogočno. Uplival pa je ta »Wackes« celo na one, ki da-nes škodoželjno kriče — »Blamaža«.

»Wackes!« — »Windische!«

Čudimo se onim, ki kriče »Blamaža!« — kajti blamirani so le sami.

Gospoda! Če ste v Ljubljani ta-srečni, da vas ne nazivljajo z »Windische«, potem pojdite n. pr. v eno nemčurških gnezd na Štajer-skem in kmalu boste videli in ve-deli, kaj tiči za besedo »Windische«.

Najzadnji pobahin — nemčur, vam bo zabrusil v obraz, če vas hoče sra-motiti, besedo »Windische«. In Slo-venec istotam, če se ga obloži z be-sedico »Windischer«, če nima v žilah

mesto krvi — vode, bo reagiral na kaj takega z gorko klofuto, kajti »Windischer« ne pomeni nič manj kot najzaničevalnejšo psovko v na-rodnem pomenu besede, napram Slo-vencem.

In Ebnerjeva knjiga titulira Slo-vence z »Windische«. Znanstveno-jezikoslovno jo gotovo pravilno iz-vaaja. A vprašajte one koroške Slo-vence, ki še niso izgubili narodnega ponosa in videli boste, da jim je »Windische« istotako psovka! In danes, oziroma odsihmal si bo to psovko prilasčala vsa ljudskošolska koroška mladina. Nemška deca jo bode čisto gotovo uporabljala kot sramotilko slovenski deci, a sloven-ska deca bo pričela še bolj mrziti svoj materin jezik kot doslej in mno-gu k temu bo pripomogla sankcijo-nirana psovka »Windische«.

Blamiral se je Jarc in z njim vred njegovi »katoliški tovariši«. Blamirali pa so se tudi oni, ki so po-zabili na politično škodoželjnostjo res obstoječo in natisnjeno psovko.

In res se že danes škodoželjno posmehujejo oni, ki nad medsebojnim prerekanjem Slovincem, vidijo sebi v klasie iti bogato žetev...

Ljubljanski protestni shod je iz-ostal, ker menda moramo biti Slo-venci zadovoljni — da se nas ne na-zivlja živino... Izostal je po nepo-trebnem. Ali pa smo morda res že tako daleč, da moramo požreti av-strijski »Wackes« — slovenski »Windische«.

To nam naj gospoda za enkrat pove. Potem bomo šele videli — kdo sel e res v pravem pomenu be-sede: do kosti blamiral...!

Mi imamo utis, da smo Slovenci iz ene blamaže — zleteli v drugo...

—a.

Štajersko.

Ormož. (Klerikalno falotstvo.) Pred dnevi je imel predsednik proti-alkoholnega društva, dr. bogoslovja Kovačič iz Maribora tu zborovanje Sv. Vojske. Zborovanje se je vršilo v tukajšnji slovenski šoli in je bilo prav dobro obiskano. Stremljenja Sv. Vojske so gotovo vzvišena in podpirali smo jih od vsega pričetka odkrito. Seveda to zborovanje ni ugajalo onim, ki si s pomočjo Orni-kovega šnopsa drže par sto ljudi, da jim pomagajo držati in vzdrževati zloznanu »štajercijansko« stranko. Za to so pridveli na zborovanje, pi-ljani kot živine, in pričeli motiti pre-davanje. Pri vsem jih je vodil širon znani Bauman. Zborovanje seveda ni moglo gladko poteči. Vse to je da-lo našemu oberčniku povod, da se je na lopovski način zadel v nas, na-prednjake, v eni zadnjih štečilk »Slo-venca«. To revše očividno srbi žila. Opozarjamo ga, da naj preneha, če

ne poskrbimo za oni »špas«, ki smo mu ga že enkrat za pust obljubili. Povemo mu pa — da ga ne bo vesel in da se ga bo spominjal vse svoje žive dni; Baumanu pozna vsa bli-žnja in daljna okolica. Z njim se go-tovo ne bo bratil noben pošten člo-vek. Za to je falotski napad našega podrepanika tim nesramnejši. Če je kaj takega v prid in korist Sv. Vojski — močno dvomimo. Znało bi se pri-petiti, da postanemo hladni in rezervirani, čeravno gre za stvar, ki ji priznavamo vso in popolno vrednost splošne narodne vrednosti, zlasti v šnopsarskih Ornik-Baumanovih vila-jetih. Opozarjamo g. dr. Kovačiča danes prvič in zadnjič, da skrbi za to, da dobedo taki in enaki falotje kot je dopisnik tozadevnega poročila v »Slovenca«, zasluženo zausnico. Če se nas bo prisililo, da se varuje-mo v bodoče sami takih napadov, se bo to zgodilo, a tako, da vam bo žal...

Gradec. (Obč. volil. reforma.) Občinska volilna reforma za mesto Gradec je perfektna. V najkrajšem času se bo reforma v občin. svetu zadnjič presudila. Upajo, da pride tok eventualnem. zasedanju deželne-ga zbora še v tem mesecu.

Gradec. (Deželni zbor.) Tu kroži vest o novih težkočah pri pogajanjih za delazmožnost dež. zbora v febru-arju. Zapreke so nastale baje vsled stališča nemškonalnialnih večin-skih strank. Nekateri vesti tudi baje vedo povedati — da so dežel. zboru dnevi šteti. Na noben način pa ni danes še verjeti zadnjim optimistič-nim besedam »Tagesposte«. Vede-remo!

Mödersdorf pri Weißkirchenu. (Zadušilo jo je.) 60letna prevžitkarja Nebel sta si v torek zvečer zakurila peč in se dolgo grela. Ko sta šla k počitku je žena pri peči zaprla za-

pah čisto. Ker ju drugo jutro ni bilo ven, so sosede konečno siloma vdri-li v sobo. Ležala sta trda v postelji, a zrak je bil grozno dušljiv. Premogovi plini so ju oba zadušili. Ko so sku-šali ju zopet oživeti, poskusi pri ženi niso imeli uspehov, dočim je mož daljal lahka znamenja življenja. Pre-peljali so ga v bolnico, vendar mo-čeno dvomijo, da bi okreväl.

Maribor. (Nesreča.) 17letna Ma-rija Huber, delavka v knjigovoznici »Sluza« je prišla z desno roko v stroj. Zobovje koles ji je odtrgalo dva prsta.

Maribor. (»Pipec«.) Klub »Na-rodni »Pipec« priredi na pustni to-rek dne 24. t. m. velik pustni ples v veliki dvorani »Nar. doma«, na kar že danes opozarjamo. Več prihod-njic.

Maribor. (Nocturno.) Noč. V eni kavarni sedi ducat fajtnih oro-žnikov, v njih sredi pa policijski stražmojster naše mestne policije. Gospodje so sladkoginjenci in zelo navdušeni. Stražmojstru poteka čas. »Meine Herren — služba me kliče, adio...« In vstane Obergendarm, pa reče takole: »Meine Herren! Vi vsi veste, kaj je služba. Naš prija-telj odhaja. Ein Heil unserem Kame-raden von der Polizei...« Sel je, utihnili so zvesti čuvarji državne varnosti, sklonili so glave in se glo-boko zamislili... Od Frančiškanar-jev sem je udarila ura polnoči in pri-šel je čas strahov...

Celje. (Tatica?) Kuharica Ana Zabukovnik je dala pred meseci svoji prijateljici, tobakarniški proda-ljki Mariji Kosovi, hranilno knjigo s 100 K kot vlogo. Vrhu tega ji je opetovano izročila razne svote do novih 360 K, ko je vse sedaj zahte-vala od Kosove — 460 K — ni imela Kosova ne knjige s 100 K, ne osta-

lega denarja. Kosovo so aretirali in izročili sodišču.

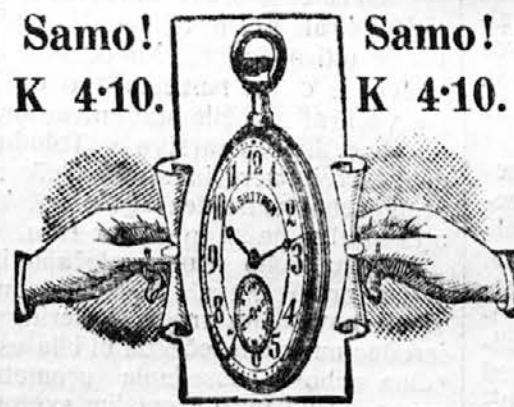
Maribor. (Ples.) V nedeljo, zve-čer ob 8. uri priredi tukajšnji obrtni klub svoj letošnji plesni venček v veliki dvorani »Nar. doma«. Upamo, da se zavedajo vsi mariborski Slo-venci svoje narodne dolžnosti.

Iz Celja se nam piše: Na svojem službenem potovanju sem se pripel-jal minulo nedeljo v Zidani most in se tamkaj ustavil za par ur. Ob ve-čer se je zbirala v narodnem hotelu Juvanci narodna zidamoška inte-ligenca. Najbrže kak važen pogovor o lokalnih razmerah, saj je Zidani most pereča politiška postojanka! Nemara se bo razpravljalo o narod-nem bojkotu, o zetovi agitaciji za gostilno, o nemškem uradnem peč-a-tu na slovenski šoli, mogoče se usta-navlja pevsko društvo, ker je baje novi učitelj zmožen in navdušen go-benik! — I, kaj še! »Lachabend!« Nemški čifut je prodajal svoje čifut-ske smešnice in vsi so se navdušeno zabavali z mednarodno umetnostjo. Bilo je divno, zavedno, predpustno razpoloženje! Raduj se tudi ti — domovina!

Dobrna pri Celju. Slavni ured-ništvo! Dovolite še meni malo pro-stora v Vašem cenjenem listu. Že-leti bi bilo, da bi tudi k nam »Dan« posvetil, da bi se mogla rešiti za-gonетка zaradi otroka, ki je brez očeta prišel na svet; mnogo sem že obhodil in videl sveta, pa kaj takš-nega še nisem slišal kot je pri nas na Štajerskem; skoraj bi bil prisiljen trditi, da ta otrok ni človeške po-stave, ker je brez očeta. Slavni de-želni odbor v Gradcu je dovolil pod-poro za tega otroka mesečno 5 K, toda le do konca 1913., od česa bo se otrok za naprej preživljal, to zna-je božja previdnost, naj Bog skrbi za njega kakor le hoče; mogoče da

H. Suttner, Ljubljana, Mestni trg 25.

Samo!
K 4.10.

Samo!
K 4.10.

Najbogatejša zaloga vseh vrst ur kakor tudi največja izbira zlatnine in srebrnine po jako nizkih cenah.

Zahtevajte cenik, kateri se razpošilja zastonj in poštine prosto.

Lastna prot. tovarna ur v Švici.

:: Tovarniška znamka „IKO“. ::

Zastopstvo tovarne ur „ZENITH“.

Št. 410 Nikel ank. rem. Rosk. jako dobro idoča samo K 4.10.

LISTEK

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.

(Dalej.)

Videl je spačene obraze nape-tih na natezalnico, lesene klince, ki jih zabijajo nesrečnežem med no-ge, razbeljene klešče, s katerimi ščipljejo prsneg bradavice, klešče, s katerimi izdirajo po vrsti vse nohte na rokah in nogah, lijak, ki ga pori-nejo siromaku v usta in ga polnijo z vodo, dokler mu ne počti trehuh. In žilave konje, ki raztrgajo obsojen-ca na štiri kose... videl vse turob-ne ceremonije teh ostudnih prizorov, ne doblepno množico, ki valuje in se gnete okrog obsojenca in sveče, ki polnijo zrak s svojim mrtvaškim vo-ljem, slišal je psalme menihov, ki spremljajo žrtev na morišče...

Vse to je ostalo v duhu pred njim!

In kaj store šele z njim, ki se je zarotil zoper življenje kralja sa-mega!

Nepopisna groza se ga je pola-stila. Omeniti moramo, da Gitalan ni bil nič bolj vdan Henriku Giškemu, katerega je hotel kronati, kakor Karlu IX., ki ga je hotel pahniti s prestola. Kakor vsi, ki snujejo za-rote in zaradi izpremembe socialne-

ga stanja in ne zaradi idej, ampak zaradi osebnih izprememb v obla-sti, zaradi ljudi, je bilo tudi njega le golohlepe zapeljalo v to aventuro. Zdal pa vpričo smrti in neizo-gibnih muk, preklinjal to svoje časti-hlepeje.

Dal bi bil vse na svetu, da bi bil le eden tistih skromnih ječarjev, ki jih je hrulil dan za dnem ali eden izmed jetnikov, ki so mu bili pover-jeni v varstvo.

Obrnil se je k Pardajanu z očesom umirajočega in ga videl mirne-ga in brezbriznega, kakor da je do-cela gotov samega sebe.

Pomisli! Je nato, da mora njegov dolgi razgovor z jetnikom presenetiti stražnike, ki čakajo na koridorju, ako jim ne obudi celo težkih sumenj!

In vendar se ni mogel odločiti. Njegova volja je bila kakor ohro-mela. Zdelo se mu je, da ne vstane s tega stolca do svoje smrti.

Zdajci pa je nekaj zazvenelo na hodniku.

Gitalan je planil kvišku in izbu-lijl oči; lasje so se mu naježili, mož-gane mu je prešinila strašna misel:

»Izdan sem... že gredo pome!«

Toda spet se je spustila tišina na to dramatično burjo, ki je divjala v guvernerjevi duši.

Zazvenel je bil zveženj ključev, ki je padel enemu izmed ječarjev na kamenita hodnikova tla. Ničhe ni bil na potu, da aretira Gitalana.

Pardajan, ki se je delal tako smelo hladnokrvnega, je opazoval s

pritaženim pogledom razvoj groze in strahu na guvernerjevem obrazu.

Z globoko skrbjo je čakal, kak-šen bo usodni konec tega prizora.

Ali se zboji Gitalan dovolj, da ga izpusti na svobodo.

Ali pa mu vzame prav ta strah v svojem paroksizmu sleherni pa-met in prevdarnost.

»Ako se zgodi poslednje,« je ugibal, »sem izgubljen. Če v petih minutah ta človek ni prepričan, da se more oteči le, ako reši mene, po-tem se vrne v svoj stan in počaka, kaj bo. Trepetal bo teden dni, štiri-najst dni, mesec dni... in ko spozna, da sem ga nalogal in ga sploh nisem ovadil, ali pa, da je pes izgubil pa-pir, potem se osrči in se osveti: pahne me v kako podzemeljsko lečo, ki postane moj grob!«

Tudi on se je zdnil, ko je začul padec ključev.

In že je hotel stopiti h Gitalanu, da napravi obupen poizkus, ko je vi-del vstati guvernerja: približal se je jetniku, drgetaje po vseh udih.

Zobje so mu sklepatali.

»Prisezite mi,« je lečjal, »pri-sezite mi... pri Kristu... in pri evangeliu... da pridete o pravem času... da uničite svoje pismo...«

»Prisežem vam vse, kar hoče-te,« je dejal Pardajan prepokojno, toda opozarjam vas, da čas hiti... vaši stražniki se morajo že čuditi...«

»To je resnica!« je pritrdil Gi-talan in si obrisal znojno čelo.

»No... in?«

V guvernerjevi duši se je vrši-la poslednja borba. Pardajan je kar vrel od nestrpnosti. Toda njegove poteze so ostale mirne, kakor obi-čajno.

»Naposled,« je izpregovoril vi-tez, »je morda boljše, ako gredo stvari svojo naravno pot... moj pri-jatelj dobi pismo, ponese ga kralju, mene osvobode... a vam gotovo ne bo težko, dokazati nedolžnost...«

»Gospod,« je dejal Gitalan za-molklo, »za pol ure boste zunaj.«

Pardajan je imel dovolj oblasti nad seboj, da je prikril na svojem obrazu vso radost, kolikor mu je ni velevala pokazati vljudnost.

»Kakor vam bo drago!« je od-govoril.

Gitalan je dvignil roke proti oboku, kakor da prosi Boga pomoči. Izdajalci Gitalanove baže so si izmi-slili prav udobnega Boga, ki pride v njihovem govorjenju in početju ved-no o pravem času, da jim postane sokrivec in rešitelj.

Nato — zadovoljen nedvomno, da je spravil Boga na svojo stran — je odprl vrata, poklical stražnike in se obrnil vpričo njih k jetniku.

»Gospod,« je dejal, »vaša skry-nost je vredna zares, da jo sporočim njegovemu Veličanstvu. O kraljevi hvaležnosti ne dvomim, in upam, da vam za par trenutkov lahko sam od-prem vrata le Bastilje.«

Pardajanov ječar je kar zazijal.

»Saj sem vam pravil!« je rekel vitez si odjahal.

»Bogme, imel sem vas za blaz-nega,« je rekel ječar. »A zdaj...«

»Zdaj?«

»Zdaj vas imam za copernika.«

Guverner je dal z vso naglico zapreči svojo kočijo in sedel vanjo, rekoč na glas, da se pelje v Luver.

In res je storil tako; ostal je ravno dovolj časa, da so njegovi ljudje la-hko mislili, da je govoril s kraljem.

Uro nato se je vrnil in vzkliznil vpričo svojih oficirjev:

»Ah, ta mož je storil njegovemu Veličanstvu zares veliko uslugo!

Ampak, gospodje, o vsej zadevi je treba strogo molčati; za vašo službo gre in morda celo za vašo svobodo. Državna zadeva!«

Oficirji so se združili.

»Državna zadeva« je bila čaro-bna beseda, sposobna, zaslužiti usta tudi največjemu blebataču.

Gitalan pa je šel naravnost v Pardajanovo celico:

»Gospod,« mu je dejal, »srečen sem, da vam moram javiti, da vas njegovo Veličanstvo pomilosti zara-di usluge, ki ste mu jo storili...«

»Tega sem se nadejal neoma-jno!...« je odgovoril Pardajan in se naklonil.

Pet minut nato je bil vitez zna-naj. Guverner ga je spremil do dviz-nega mostu, čast, ki je pričala vsem, kako visoko spoštuje bivšega jetnika.

V trenutku pa, ko je hotel Pardajan oditi, mu je guverner pomembno sti-snil roko.

(Dalej.)

mu bodo angeljci nosili živež. V svetem pismu stoji pisano, da brez božje volje še las z glave ne pade, tako tudi ni ta otrok brez božje volje, brez očeta prišel na svet. Zatorej je tukaj ponižna prošnja do vseh, ki so usmiljenega srca. Podporo za tega otroka prosim ponižno od c. kr. sodnije postavljene varuh Josip Polenek, Dobrna pri Celju.

Goriško.

Gorica. Upamo, da se bodo naše politične stranke vsaj ob priliki občinskih volitev sprijaznile in šle skupno v boj proti laški kamori. Saj se bo šlo vendar za skupno narodno stvar, ki mora biti prvo načelo vsake stranke. Strankarstvo je vedno škodljivo, posebno pa tedaj, ko se gre za pravice celega naroda, oziroma vsega prebivalstva. Najprej je narod, potem šele vse drugo! Zato naj ne greši nobena stranka v škodo slovenske stvari! Ali ni sramotno za nas goriške Slovence, da kar ne moremo do prave moči? Tujec nam ukazuje in mi se moramo ravnati po njegovih zapovedih v svojo lastno škodo in sramoto. Kdaj bomo vendar gospodarji svojih pravic? Ali res nismo za drugo, kakor za medsebojno sovražništvo? Začnimo vendar enkrat resno delo za svoj narod in pokažimo sovražniku svojo moč! Le v edinosti in skupnem delu obstoji naša rešitev in naš napredek.

Gorica. Sodišče je oprostilo stavce Jamška, Feleziani in Bassina, ki so pred kratkim demonstrirali pred Narodno tiskarno. Bili so oproščeni vsled pomanjkanja dokazov, da bi oškodovali tuje imetje.

Gorica. Po mestu se širi glas o hišnih preiskavah v Ljubljani ter pomembno namigujejo na veleizdajstvo. So dobili dobro kost za ogled, da škoda, da jih bo kmalu minilo veselje.

Laški časopis prido piješo o hišnih preiskavah v Ljubljani ter pomembno namigujejo na veleizdajstvo. So dobili dobro kost za ogled, da škoda, da jih bo kmalu minilo veselje.

Radi demonstracij za laško vseučilišče sta bila obsojena Mario De Bassa na tri in neki Breclj na pet dni zapore. Ostali so bili vsled priziva na tržaško namestništvo oproščeni.

Slabi časi. V Gorici je aretirala policija nekega trgovca iz Bologne, ker je beračil. Iz istega vzroka so zaprli tudi nekega Josipa Branca iz Schüttenhofna. Pač slabi časi.

Aviatični oddelek v Gorici dobi svojega poveljnika s sedežem istotam. Povečali bodo tudi goriško aviatično postajo z letalnimi stroji in potrebnimi delavnicami.

Goričan premeščen v Drač za poštarja. Poštni asistent v Gorici, neki Santa je imenovan za avstrijskega poštarja v Draču, ter se že te dni preseli tjakaj. Mož je bil pariet od nog do glave in se je odlikoval po tem, da ničel ni vedel, katere narodnosti je. Prav vesel nas, da ga prevzamejo Albanci. Sedaj bo morebiti priznal narodnost.

Ciril-Metodov ples, ki se je vršil preteklo soboto v vseh prostorih goriškega Trgovskega doma je uspel jako sijajno. Za to gre hvala predvsem veselilnemu odboru ter podružničnim odbojem na sploh. Tudi finančni uspeh je dokaj ugoden. Vendar nam bodi ob tej priliki dovoljeno, da priporočamo, da se za prihodnje leto nekoliko izpremeni način te prireditve. Čisto lahko se odpravi tiste častne gospe in gospode. Kajti s takimi formalnostmi trpi demokratični značaj, ki ga mora imeti C. M. ples. Gotovo bodo dotični častni kavalerji in dame, ki morajo v nepotrebnih paradi nastopati, najbolj veseli, če se reč odpravi. — Na ples je prišlo mnogo ljudi iz vseh stanov in prijateljev naše družbe. Vendar so se od kraja upali v plesno dvorano komaj taki, ki so prišli oblečeni bolj promenadno. To je prihodnje leto treba vsekakor popraviti in ples izpremeniti v čisto demokratično zabavo, pri kateri se združijo vsi prijatelji družbe. Povdariti moramo ob tej priliki, da nikakor ne zadošča, če je kdo vstopnico kupil. Po našem mnenju je dolžnost, da vsak osebno pride, ter tako pokaže javno, da je prijatelj naše šolske družbe.

Ekspresno pismo, ki roma iz Gorice v Ljubljano — čujte in strinite — 12 (reci dvanajst) ur! Zadnji čas prejema naše uredništvo ekspresna pisma, ki so odposlana iz Gorice ob 11. uri dopoldne. Kdaj prihajajo v Ljubljano, ne moremo povedati, pač pa je gotovo, da nam ni pismo vročeno nikoli do polu dvanajstih ponoči. Kje tiči torej vzrok?? Če bi bilo pismo odposlano iz Gorice vsaj popoldne (ali izjemoma ob eni uri), tedaj bi moralo biti ob petih že v naših rokah. Tako se dogaja, da nam časih zakasnjeno poročila za cel dan, kar pomeni za uredništvo lista, ki hoče svoje čitatelje v vseh dogodkih ne samo točno ampak tudi hitro informirati, veliko izgubo. Redakcija se

trudi, da nudi čitateljem zanimive vesti pravočasno, vmes pa pride pošta in pokvari vse! Interpelacije poslancev Dominika in tovarišev smo morali odložiti za 24 ur, mesto, da bi jih dobili čitatelji pravočasno v roke, ter bi bili tako najprej po našem listu informirani. Nam je teh zabavnosti od strani c. kr. poštinskih uradov dovolj in tudi preveč, zato bodi danes zadnjič v listu resen opomin vsem, ki jim je poverjena skrb za pravočasno dostavljanje, da ne bo več nerednosti. Za mastno plačano poštino ne bomo trpeli več teh nerednosti, naša uprava plača pošto po določeni taksi, in dolžnost slednje je, da važnih ekspresnih pism ne zaдржijo. Najsiho pogrešek kjerkoli, je dolžnost poštne uprave, da ga odpravi. Pričakujemo!

Predpusni dogodek. Da vlada med nami in Italijo najlepše razmerje, dokazuje sledeči slučaj: Te dni je v Bovecu nekega večera srečal neki podčastnik nekega italijanskega človeka prav blizu trdnjave. Videl je v njem takoj italijanskega špijona in mu je posvetil z električno svetilko v obraz. Italijan se je ustrašil, potegnil je samokres in ga pomolil podčastniku pod nos. Podčastnik je mislil, da so Italijani pod trdnjavo, letel je na obzidje in alariral moštvo. Nad 100 ostrih strelav je zadonelo v temno noč. Ko se je stvar pojasnila — se je videlo, da ni bilo nevarnosti. Dogodek je vzbudil mnogo smeha.

Iz Sežane poročajo, da ne bo sviral na prireditvi, pevskega društva »Venček« v Dutovskih sežanski salonski orkester, temveč druga godba iz Sežane, takozvani »Šrnel kvartet«. Mi vest radi popravljamo, obenem pa prosimo, da bodo drugič taka poročila brezhibna, kajti »Dan« nima prostora za poljubne netočnosti posameznikov. Toliko na znanje informatorjev, ki imajo bolna ušesa in slabe oči!

Goriški deželni zbor.

(I. interpelacijo posl. Dominika prinesemo radi pomanjkanja prostora prihodnje dni.)

INTERPELACIJA

poslanca Dominika na Njegovo Jasnost gospoda c. kr. namestnika princa Hohenlohe-Schillingfürst v Trstu, v zadevi samolastnih odredov g. višjega policijskega komisarja dr. Casapiccole ob priliki pogreba pokojnega Karla Uršiča.

Vključ temu, da nezadostno jezikovno znanje ne kvalificira ravno najboljše g. višjega policijskega komisarja dr. Casapiccola, vključ temu da je že večina goriškega prebivalstva do skrajnosti z njim nezadovoljna, čuti dr. Casapiccola potrebo, da z novimi samolastnimi odredbami še bolj razburja javnost.

Na drugem mestu smo že omenili njegovo prepoved, da bi sprejelo, telovadno društvo »Sokol« svojega člana k zadnjemu počitku, in že na istem smo z vso odločnostjo zavrnili tako neosnovano prepoved. Pa v tem slučaju bi vsaj nekoliko pojmi strah dr. Casapiccole pred demonstracijami, ker radeče sokolske srajce morda vendar koga razburjajo, dasiravno si nismo mislili, da je zašel šele sedaj tudi dr. Casapiccola med te nervozne kroge. Ali sedaj nam je govoriti o drugi prepovedi dr. Casapiccole, ki kaže njegovo ravnanje še v čisto drugačni luči. Kajti dočim se je pokazal višji policijski komisar v prvi prepovedi le za samolastnega, si upa izdajati v tem drugem slučaju prepovedi, ki so v direktnem nasprotju z odloki c. kr. namestništva.

Pogreba pokojnega Karla Uršiča se je hotelo udeležiti korporativno z zastavo tudi »Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici«, čigar član je bil ranik. Omenjeno društvo vrši svojo človekoljubno nalogo že 21 let nemoteno. Sedaj pa pride naenkrat višji policijski komisar dr. Casapiccola in izda prepoved da ne sme iti omenjeno društvo z zastavo za pogrebom. Ne samo, da je prekršil s to prepovedjo dr. Casapiccola svoj delokrog, ampak se je postavil v direktno nasprotje z odlokom c. kr. namestništva v Trstu z dne 5. aprila 1892 št. 5929/1. Na slovensko vlogo z dne 31. III. 1892, v kateri društvo prosi za dovoljenje nositi zastavo, tam natančno popisano, je odgovorilo c. kr. namestništvo z omenjenim odlokom in dovolilo nositi zastavo. Leta 1892 smo imeli Slovenci v Gorici več pravic, ko sedaj, ko reže kruh pravice tudi višji policijski komisar dr. Casapiccola! Kaj briga dr. Casapiccola, da smo med tem Slovenci tako silno napredovali, da izkazuje samo uradno štetje, da so se razmere znatno izpremenile v prilog Slovencev! A dr. Casapiccola vse to nič ne briga,

on ne čuti potrebe spoznati tukajšnje razmere.

V zadnjem času so se narodna nasprotstva v Gorici omilila. To pa dr. Casapiccoli menda ni po volji, ko skuša s takimi samolastnimi odredbami razburjati javnost, kar gotovo ni naloga višjega policijskega komisarja.

Ker nikakor nismo voljni prenašati tako krivično postopanje, ker nikakor ne moremo privoliti, da bi smel nam katerikoli policijski komisar jemati še priporočene pravice, ker končno ne moremo dovoliti prav nobenega strankarskega postopanja pri c. kr. uradih, zato vprašamo Vašo Jasnost:

I. Ali je Vaši Jasnosti znana goriška opisana prepoved višjega policijskega komisarja dr. Casapiccole?

II. Ali hoče Vaša Jasnost odrediti vse potrebno, da se kaj sličnega ne zgodi več in da prenehajo s premetitvijo dr. Casapiccole provokacije goriških Slovencev od strani c. kr. policijskega urada v Gorici?

Gorica, dne 12. februarja 1914.

INTERPELACIJA

deželnega poslanca dr. Karola Podgornika in tovarišev na c. kr. upravo državnih cest na roke c. kr. namestnika v Trstu princa Hohenlohe-Schillingfürst radi zavlačevanja preložitve državne ceste med Kobaridom in Srpencem in radi mostu čez »Suhi potok«.

Sklenjena stvar je, da se državna cesta med Kobaridom in Srpencem kakor se je v enem delu že zgodilo, preloži tudi v drugem delu, zato da se odstranijo skrajno nevarni klanci. Načrti so izdelani, potrebščina dovoljena in krita, ugovor občine Trnovo proti preložitvi zavrnjen, a vključ temu se z delom ne prične. Glasom informacij je baje temu krivo pomanjkanje zadostnega tehničnega osebja pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Tolminu. Kajti baje je stvar zastala pri tamošnjem stavbenem uradu.

Slično usodo je doživel na isti državni cesti po soški dolini most čez »Suhi potok« pri Žvikarju. En načrt za ta skrajno potreben most je bil izdelan že leta 1902. »Suhi potok« je zelo nevaren hudournik, ki na naglo naraste in prepreči promet, tako, da se je večkrat že pripetilo, da so se morali vozovi in avtomobili vracati, ker niso mogli naprej radi pomanjkanja mostu čez ta hudournik.

In to na državni cesti po loški dolini, ki tvori edino prometno zvezo za Gornjo soško dolino, v kateri sta tudi dva večja trga Kobarid in Bovec!

Občine in druge korporacije so nešteto krat orosile odgovor, a niso dobile niti odgovora. Kakor smo izvedeli, je c. kr. namestništvo v Trstu večkrat naročilo stavbenemu uradu na c. kr. glavarstvu v Tolmini, da sestavi načrt in stroškovnik za prepotrebni most čez »Suhi potok«, a ta urad nima za to nikdar časa.

Tako trpijo v obeh slučajih interesi prebivalstva Soške doline, zlasti navedenih trgov, katerim je izredno na tem ležeče, da bi bila vsaj edina njihova dosežanja prometna zveza, ki jih veže z ostalim svetom, državna cesta po Soški dolini urejena in osvojenjena prometnih ovir, kakor so nevarni klanci in hudourniki.

Radi tega vprašamo podpisani:

I. Ali so Vaši Svetlosti znani vzroki, radi katerih se zavlačuje oziroma v dokončanje preložitve drugega dela državne ceste med Kobaridom in Srpencem?

II. Ali so Vaši Svetlosti znani vzroki, radi katerih uprava državnih cest še ni poskrbela, da se premosti hudournik »Suhi potok« pri Žvikarju na državni cesti v Soški dolini, tako, da ne bi več ogroževal rednega prometa na tej državni cesti?

III. Ali hoče Vaša Svetlost ukreniti potrebno, da se dela od I. in II. nemudoma pričnejo in dokončajo in v to svrhu, če treba, poskrbeti za primerno pomožitev tehničnega osebja pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Tolminu?

Gorica, dne 12. februarja 1914.

Dnevni pregled.

Prilobili smo obupen kile slovenskih železničarjev vseh vrst, ki ključijo državno oblast, da odstrani razmere, ki vladajo pri državni železnici. Klic pa drž. pravdniku ni bil všeč in ga je konfisciral. Nam je zopet tako všeč, da ga bomo pustili interpelirati in priloben bo, če se vsi na glavo postavijo Slovenska javnost naj pa uvažuje, kakšne škoda nam povzročajo takšne konfiskacije. Škoda se da paralelizirati, samo s tem, če bo vsak čitatelj

»Dan« med svojimi znanci širil; in s tem bo kaj kmalu zamrl na čeljustih gotovih ljudi škodoželjni zamisli in pokazale se bodo le pene togote.

Cenzor si je dovolil špas. Konfisciral je cel članek, pustil je pa opazko, da naj slovenski listi ta dejstva ponatisnejo. — Za »Nežo«.

Katoliški duhovnik — namestnik Kristusov. Oni dan smo obširno poročali, kako kruto mučijo mažarski orožniki uboge ruske kmete na Ogrskem in to samo radi pravoslavne vere. Ko so hoteli v svojem jeziku k bogu moliti. Vse te zverinske muke so povzročili katoliški duhovniki. Ruski list »Nov. Vremja« ima v rokah list, ki ga je katoliški duhovnik pisal orožnikom. Pismo se glasi: »Mihail Basilev Gajdon je radi boleznih oproščen od obiskovanja cerkve. Gajdon se radi boleznih oprošča, zato ga ni treba točiti.« Podpisan je katoliški duhovnik Andrej Azari, roka škofa Balloga. Iz tega pisma se razvidi, da so katoliški duhovniki pustili tepsti radi vere uboge kmete. In potem si ti ljudje upajo zgražati nad rimskimi cesarji, ki so preganjali kristijane radi vere. Kaj pa katoliški duhovniki počnejo drugega? Slovenski klerikanci o tem procesu na Ogrskem molče in si mislijo: ko bi tudi mi na Slovenskem mogli kaj takšnega napraviti.

Se nekaj o špijonki Jeleni Dimitrijevič. R. N. L. piše še tele podrobnosti o špijonki, ki je stala v službah avstro - ogrskih organov in je bila v Belgradu aretirana. Jelena Dimitrijevič je prisilila tajna policija v ljubavno razmerje s špiclom Maksimovičem. Maksimovič je oženjen in vendar je imel razmerje z Jeleno in jo navedel, da naj špijonira! Pero Maksimovič je bil konzulatni uradnik v Nišu, kjer je nekaj ogoljufal in bil nato več mesecev v ječi zaprt, sedaj je pa poglavar špiclov.

Kaj vse hočejo ljudje vedeti. Radi Kamile Thelmer nas ljudje vedno izprašujejo. Zadnjič so bili radovedni, če jo bo g. dr. Kokalj še zastopal; danes hočejo vedeti, če je mogoče, da dobi K. Thelmer, po vsem tem, kar je baje storila, še stanovanje pri slovenskih ljudeh.

Smledniški fajmošter Stazinski je hud mož. Hudobni jeziki pravijo, da na prižnici včasih razsaja kakor bi bil malo prismojen. Mi pa pravimo Smledniški možje naj vprašajo Črnučane, pa bodo kmalu zvedeli, kakšne nature je njih dušni pastir! Karšen šef (višji pastir) takšen je hlapec. Pa naj ljudje nikar v cerkev ne hodijo, pa bo kmalu nehali razsajati.

Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Ribnici ima svoj redni občni zbor dne 17. svečana 1914 v prostorih Narodne Citalnice. K obilni udeležbi vabi odbor.

Primorska tekma se vrši v nedeljo dne 13. t. m. na sankališču »Belevdere« v Bolinskih Bistrici, ki jo priredi »Societa alpina delle Giulie« v Gorici, samo za njene člane. Tekma vsebuje sledeče točke: 1. damska tekma 800 m; 2. juniorska tekma 800 m; 3. glavna vožnja 1200 metrov; vožnja na dvosedeh snankah 1200 m. Tekma se vrši v nedeljo dopoldan od 8.—11. ure, ter je prevzelo celoten aranžement omenjeno društvo. Ta prireditev nam dokazuje, kako se je priljubil zimski šport Primorcem in da dobiva razumevanje za zimski šport vedno večje dimenzije.

Dobrava pri Podnartu. Dne 15. svečana 1914 je občni zbor kmet. podružnice na Dobravi pri Podnartu in sicer ob pol 3. uri v gostilniških prostorih g. Filipa Pogačnika na Dobravi. Dnevni red: 1. Pregled računov za leto 1913. 2. Plačevanje udnine za leto 1914., kateri še niso plačali. 3. Volitev novega odbora z načelnštvom vred. 4. Razni predlogi. 5. Prosta zabava. K obilni udeležbi vabi najljubšeje odbor.

Žrebanje razredne loterije. Danes se je vršilo končno žrebanje 4. razredne loterije. Glavni dobitek v znesku 100.000 K je zadel srečka št. 72.747. Dobitek 50.000 K srečka št. 80.811. Dobitek 40.000 K št. 3399. Po 10.000 K dobe številke: 20.425, 72.980. Po 5000 K dobe številke: 12.842, 46.176, 65.850, 99.181. Po 2000 K dobe številke: 1040, 2535, 22.171, 32.343, 35.854, 59.781, 79.385. Po 1000 K dobe številke: 9461, 17.533, 18.742, 35.895, 61.390, 76.382, 81.291, 97.842.

Iz hvaležnosti pokradel 1 milijon frankov. »Corriere d. Sera« poroča iz Novega Jorka: Anglež Cunningham je danes zapustil ječo, kamor je bil vtaknjen, ker je ukradel dijamante v hiši nekega zdravnika v Novem Jorku. Pripoznal je, da je izvršil celo vrsto tatvin v Ameriki in Evropi in to iz hvaležnosti napram dvema sirotama. Leta 1909, tako pripoveduje, sem bil oproščen radi nekega delikta na Angleškem. Brez prijateljev in brez sredstev, obupan, sam, lačen sem taval v nekem javnem parku seminjar, kar mi ponudila dve deklici iz sirotišnice kruha in čaja.

Z velikim apetitom sem povzvil ponudeno. Kmalu nato sta pa deklici pri igranju padli v ribnik, odkoder sem jih potegnil in rešil, toda takoj zbežal, ker nisem maral vzbujati pozornost stražnikov, ki so prihitali na lice mesta. Prisegel sem, da jima povrnem svoj dolg iz hvaležnosti. Tako isti večer sem »stopil« v bogato angleško hišo in z okradenim denarjem sem se po gosposko oblekel. Posrečilo se mi je tako priti v zavod obeh sirot, kjer sem ju obdaroval. Poslal sem ju v gosposko šolo in storil vse mogoče, da postaneta izobraženi gospodinj. Nikdar jima ni primanjkovalo denarja, vedno sta bili lepo oblečeni in preživeli počitnice v Švici ali Belgiji in na Nemškem, odkar sem spoznal ti dve siroti, sem kradel in ukradel okolo milijon frankov, samo da bi jima ničesar ne manjkalo in nekega dne jih bom srečni videle. Ganljiva je ta povest in čudna so pota tatov in falotov, ki niso faloti.

Podrobnosti o morilcu prostitutki. Zločinu Sochorju, ki je umoril prostitutko Schmidt na Dunaju in prostitutko iz Josefova na Češkem, se pripisujejo še sledeči zločini: Sochor je izvršil več tatvin v raznih hotelih in je oropal več prostitutk v Kolnu, Kutni gori in Časlavi na Češkem. Morilec je izpovedal, da hodi že od 14. leta brez posla. Bil je v Ljubljani pri naboru, kjer ga pa niso potrdili radi srčne napake. Nato je Sochor služil na neki angleški tovorni ladji. Slednjič je prišel v Trst, odkoder se je odpeljal v Prago, kjer so ga prijeli. Kar se tiče umora prostitutke Schmidt na Dunaju, je morilec izpovedal sledeče: Prostitutko Mici Schmidtovo je spoznal 28. junija 1913 na Dunaju. Šel je z njo na sprehod v Prater in potem nazaj v Kärntnerico. Že na potu v hotel se je začel z deklico pripraviti. Ko je hotel zapustiti hotel, ga je Schmidtova udarila s pestjo v obraz. Takrat pa ga je baje napadla blaznost in je Schmidtovo zadušil. Vzel ji je kinč in denar in je zapustil hotel. Tako pravi morilec Sochor. Njegove nadaljnjie izpovedbe bomo še prinesli.

Boj na življenje in smrt z volkovi. Te dni so doživeli vojaki v Velikem Varadinu grozen dogodek s tremi volkovi. Več huzarjev je dobilo naročilo, naj prinesejo premog za vojašnico iz eraričnega skladišča, ki se nahaja izven mesta. Vojaki so šli pod poveljstvom desetnika v skladišče. Huzar Pavel Horgos je hitel naprej, da bi odprl skladišče. Ta so ga nenadoma napadli trije volkovi. Vojak se je branil z železnim drogom in je klical pri tem na pomoč ostale tovariše, ki so mu tudi takol prišli pomagat. Med volki in volkovi je nastal pravi boj na življenje in smrt. Desetnik je izprožil na volkove več strelav iz samokresa, kar pa ni prav nič pomagalo, zakaj volkovi so bili sestradani in kakor stekli. Slednjič se je voljakom posrečilo skriti se v skladišče, na kar so tudi volkovi izginili v bližnji gozd. Huzar Horgos je zadobil med bojem grozne telesne poškodbe, ker so mu volkovi iztrgali več mesa iz nog in rok. Prepeljali so ga v tamošnjo garnizijsko bolnišnico.

Redek slučaj zvestobe. Kakor se poroča iz Novega Orleansa, je nastal te dni ogenj na parniku »Gem«. Vključ temu, da se je posadka dvajsetih mož na vso moč trudila, ogenj pogasiti, se je ta vseeno silno hitro razširil. 65letni kapitan Brarry je ostal kljub groznemu dimu in plamenu, ki so ga obdajali, na krovu goreče ladje. Slednjič se je posrečilo da se je rešilo moštvo, toda kapitan je v groznih mukah kmalu nato umrl.

Roparski napad. Dne 11. t. m. je udrl sedem z bodali in s samokresi oboroženih banditov v italijansko restavracijo »Tripoli« v Novem Jorku. Roparji so oplenili vse goste in gostilničarja, na kar so izginili. Nekega gosta, ki se je branil, so banditje ustrelili.

Avtomobil povozil dečka. Dne 12. t. m. je povozil neki avtomobil v bližini dunajskega Zahodnega kolodvora nekega 12letnega šolskega učenca. Otrok je bil na mestu mrtev.

Prijet 120.000 frankovec. Belgrajska policija je dne 12. t. m. aretirala Henrika Betonija, ki je ponorenil pri neki banki v Buenos Aires 120.000 frankov. Fant je pravil, da je grof in je s prisileparjenim denarjem živel prav po nebeško. Zato se bo pa sedaj lahko zabaval več let z računom.

Ze zopet ta tango! Poveljnik 2. rumunskega armadnega zbora v Bukarešti je te dni kratkoma prepovedal svojim častnikom plesati tango. Ta tango pa res nima srečel. Kolo je pojelel. Omeniti moramo takol, da malo kolo, otroško igračo, nekaj centimetrov dolgo. Slučaj se je zgodil te dni v Londonu. Nek deček je pogoltnil kolo. Prepeljali so ga takol v bolnišnico, kjer so s pomočjo Roentgenovih žarkov doznali, kje kolo tiči. Fantku so kolo srečno vzeli iz črevesa.

Samomar. Jurij Pleskač iz Sen-
tic na Češkem je bil že več dni ne-
kako otočen. Ogibal se je ljudi in je
neprestano hodil sam zase ves za-
mišljen. Ljudje so sicer vedeli, da
ni nekaj v redu v njegovi glavi, ven-
dar so ga pustili v miru, ker so so-
dili, da bo morda boljše. Toda varali
so se. Pleskač se je predvčerajšnjem
obesil.

Poskus samomora. Te dni je
streljal nase v restavraciji južnega
kolodvora v Zagrebu natakari Dra-
gotin Orasch. Težko ranjenega so
moralo odpeljati v bolnišnico.

Ubožnica je pogorela. V Hilo-
mantsiju je dne 11. t. m. pogorela
ubojnica. 5 oseb je zgorelo, mnogo
je težko ranjenih, ena je izgubila brez
sledu.

Morilec dveh prostitutk prijet.
Dne 12. t. m. je praška policija prije-
la moža, ki je v obleki narednika izvr-
ševal tatvine po hotelih. Vlomilec je
izjavil, da se piše Leopold Sochor,
da je star 24 let in rojen na Dunaju.
Izjavil je, da je on morilec prostitutke
Miherjeve iz Josefova na Češkem
in Mici Schmidt na Dunaju.

Postni zavitek s 170.000 marka-
ni se je izgubil. Na progi med Maast-
richom in Amsterdamom je izgubil
dne 9. t. m. poštni zavitek, v kate-
rem je bilo 170.000 mark. Doslej se
še ni posrečilo najti izgubljeni zavi-
tek.

Ljubljana.

— »Bodeča Neža« izide jutri zo-
pet na 8 straneh. Stevilka nosi skup-
ni naslov »Vilajet«. Naslovna stran
kaže »umiranje na Koroškem« —
zadnja stran pa nosi sliko novega
slovenskega vojvode. Lahko rečemo,
da za to ceno (6 vin.) ni mogoče pri-
nas nič boljšega nuditi. Zato pričau-
jemo, da si vsak »Nežo« kupi, kaj-
ti le na ta način bo omogočeno na-
daljno delo z našo »Nežo«.

— »Lahko noč bi ti jaz voščil
— pa se dela beli dan« — tako so
peli včeraj jutraj ljudje po Ljubljani.
»Dan« je bil do polovice bel. Oni, ki
stopajo v boju v prvi vrsti, vedno
največ trpe! To velja tudi za »Dan«.
V boju za slovenske pravice list
mnogo trpi. Upamo, da bodo naši
prijatelji to upoštevali.

— Na naslov onega, ki se ga to-
če. Pod tem zaglavjem smo poro-
čali včeraj, da je bil dne 12. t. m. na
zakajšnji obrtno nadaljevalni šoli iz-
ključen iz razreda neki sodarski va-
jenec, ker je prišel navzkriž s kate-
chetom. Glede začasnega izključenja
pravi š. 19. šolskega in disciplinar-
nega reda za nadaljevalne šole, da
se sme učenec izključiti, če to s kon-
ferenčnim sklepom ukrene učiteljs-
tvo ali pa v nujnih slučajih vodja
nadaljevalne šole. V tem slučaju pa
ni bil učenec ne od konference iz-
ključen, ne od šolskega vodje, am-
pak je bil odslovljen od katechete
ure. Torej se ni izključen. Koliko je
zakrivil vajenec in koliko je bil ka-
tehet opravičen, učenca zapoditi od
svoje ure in če bo izključen, bo po-
kazala preiskava. Res je, da so ne-
kateri vajenci vsled pomanjkljive
vzgoje in drugih razmer neuljudni,
res je pa tudi, da se z lepo besedo
ob pravem času prav veliko doseže
pri njih.

— Ljubljanske šole končajo da-
nes prvi semester. Na srednjih šolah
imajo štiridnevne semestralne počit-
nice, na ljudskih šolah so jih pa go-
spodje, ki rešujejo šolstvo pri zeleni
mizi, odpravili. Seveda, ljudskošol-
ska para naj dela in gara noč in dan,
za izboljšanje plač se pa nihče ne
zmeni.

— Ljubljanska državna policija
je v avstrijski državni upravi drago-
cen biser. Take policije nima svet
ne v Evropi, ne Aziji, Ameriki, Afri-
ki in ne v Avstraliji, ne v Albaniji.
Le pogledajte, kako razume ravnanje
svoje moštvo porazdeliti v služ-
bi. Med tem, ko ni na zgornjem
koncu Resljeve ceste ali pa Poljan-
ske ceste in v Kolodvorski, pa Stre-
liški ulici nobenega policajca, valitata
Katoliško tiskarno kar dva pobožna
policaja.

— Čuljeno, da bo šla ljubljanska
državna policija pod vodstvom ofi-
ciala Pinka za »felibardo« k princu
Wiedu v Drač. Ta bo kakor nalašč
za Albance; če ne bo ona nje ku-
rirala, bodo pa — oni njo!

— Skrajna predrznost neolika-
nih kazinov v slovenski kavar-
ni. Kakor je gotovo cenjenim čitateljem
znano, je v nočnem času v »Narodni
kavarni« zbirališče raznih turnerjev,
zagrizenih kazinov in raznega
osobja iz nemškega gledališča. Kaj
si ne nemškutarji v slovenski kavar-
ni vse dovolijo, je nepopisno. Sliši se
samo švabske pesmi, pa »Heil in
Siegel« Seveda kapela spremlja te
pesmi. Pa pustimo to. — Nedavno
po noči zgodilo se je še nekaj huj-
šega, kar presega vse meje potrež-
ljivosti. Neki predrzni kazinov je
poslal v pričo občinstva v tej ka-
varni nekega zelo uglednega in zna-
čalnega Slovenca, ki je slučajno v
bližini tega zagrizenega kazinota se-

del, z besedo »Windischere«. Sveta
pravica dotičnega gospoda bi bila,
da bi tega neolikanega kazinota ob-
daril s klofutami, ker je brez vsa-
kega povoda porabil to razžaljivo in
ostudno posvoko za Slovence. Dotič-
ni gospod pa je mirno stopil k njemu
ter ga poučil, da to ne gre in ako
hoče biti fin možakar, naj se v bodo-
če v slovenski kavarni tako obnaša,
kakor je dolžnost olikanega kazinota
Kazinot je mirnim potom poslušal
resne in poučljive besede poštenega
Slovence, se oprostil in osramočen
tako zapustil kavarno. V kazini bi
se Slovencem v tem slučaju drugače
godilo. Torej pozor pred neolikanimi
kazinoti v »Narodni kavarni«! Pri-
hodnjič ime tega kazinota na razpo-
lago. — Očividec.

— Poroči se prihodnji teden g.
dr. V. Pfajfer, koncipist pri deželni
vladi z gđc. Vido Lah, hčerko magi-
stratnega uradnika.

— Zvonovi sv. Jožefa cerkve so
že v turnu in nekam ubrano pojo. —
Ali zdaj bodo pa začele peti tudi
mošnje zarukanih tercijalov in ter-
cijalk, ki so bile že zadnjič, ko so
jih prvokrat slišale, samega navdu-
šenja vse mokrel Kadar poje »ta ve-
liko«, se guncajo na njem možje od-
bora, med njimi tudi seveda pobožna
moža, Gusti Erzin in Johann Röger
in drugi papeževi jogri; ampak zvo-
nove plačali bodo — drugi! Pušice
pri sv. Jožetu pa bodo praznili —
jezuiti!

— Slovensko gledališče. Od 15.
do 24. februarja — zadnje dneve vla-
danja princa Karnevala — se uprizo-
re v slov. gledališču samo predpust-
ne burke. V nedeljo popoldne se po-
novi narodna igra s petjem in go-
bo »Deseti brat«, zvečer pa se igra
prvič sijajna predpustna burka: »Ve-
lika repatica« ali »Koniec sveta«. Dne
22. t. m. se vrši predstava znane
šaloiere »Pojdimo na Dunaj«, na
pustni terek »Lumpacij Vagabund«
ali »Zanikerna trojica«. 26. februarja
pa pride na slov. oder krasna drama
Gustav Wieda »Stari paviljon«.

— Nova iznajdba. Kakor izve-
mo, je pri Kranjski stavbinski družbi
neki umetnik, ki je napravil tako
omaro, da je v njej električni domov
nosil. Enkrat pa je v njegovi omari
nastal požar in delavci so prišli na
njegovo iznajdbo. Dobro bi bilo, da
bi se o tem tudi elektriki prepričali.

— Člani Socialne Maticе v Go-
rici vdobe knjige pri našem po-
vejeniku za Ljubljano g. L. Goniščku,
Mestni trg št. 10. 2. nad. (v hiši g.
Skaberneta).

— Vse, ki so dobili 1. številko
»Slov. Branika« na ogled, a niso do-
sedaj ne lista vrnili, niti se naročili,
vključno prosimo, da store eno ali
drugo. Značilno za naše razmere je
tako slabo zanimanje za edino naše
obrambo glasilo. Razposlanih je bi-
lo nad 600 števil, oglasilo se je ka-
kih 80 novih naročnikov, a nad 300
prejemnikov se ni niti naročilo, niti
lista vrnilo. Prosimo!

— Danes teden na pusno soboto
zvečer se vrši v Narodnem domu v
Ljubljani III. veliki ples narodnega
delavstva. Priprave zanj so obsežne
in v polnem teku. Vsi zgornji pro-
stori Narodnega doma bodo lepo
okrašeni, igrali bodeta dve godbi, za
dobra in cena jedila in izvrstno pi-
jačo je preskrbljeno, skratka zabava
bo imenitna. Zabava bo nad vse pri-
jetna, ker — kljub temu da bodo ve-
selični prostori krasno ovencani in
bo dekoracija imenitna — bo vendar
vse po domače; nobene prisiljenosti,
prenapetosti. Vsi se bodo radovali
kot bratje in sestre. Udeležba bo —
sodeč po sedanjem zanimanju — ve-
lika, kajti prišli bodo ne samo
Ljubljančani, temveč tudi zunanji
gosti iz St. Vida, Kranja, Jesenice,
Kočevja, Litije, Zagorja itd. — V so-
boto 21. t. m. bo praznik slovenske-
ga narodnega delavstva. Slovensko
delavstvo in njegovi prijatelji pohi-
tite torej v obilnem številu na ta
praznik.

— Sokol II. opozarja svoje član-
stvo na zabavni večer danes zve-
čer pri br. Kavčiču na Privozu. Ure-
jeno je vse potrebno, da zabave in
smeha ne bo manjkalo, mladini pa bo
dana prilika, da se zasuče v lahmem
valčku in poskočni polki. Vsak član
bo gotovo z veseljem pohitel k tej
zabavi, saj bo preživel ta večer v
prijetni in nepriljudni sokolski sredi.
Delu naj sledi razvedrilo in tega bo
nudila ta prireditev v polni meri, ker
je veseličar odsek neumorno na delu,
da priprave vsem udeležencem pre-
senečenja. Ker je to edina predpust-
na zabava Sokola II., naj bo udeležba
mnogoštevilna in prostori zasedeni
do slednjega kotička. Na svidenje
torej v soboto! Člani bratskih dru-
štev dobro došli! Vstopnine ni, na
zdar!

— Razglas. Občni zbor »Glavne
posojilnice« r. z. z. n. z. v konkurzu
v Ljubljani se vrši v nedeljo, dne
22. februarja 914. popoldne ob 10.
uri v veliki dvorani Mestnega doma
Vabijo se vsi zadružniki. Dnevni
red: 1. Poročilo o splošnem položaju
in o stanju poravnalne akcije med
upniki in zadružniki. 2. Poročilo o

ustanovitvi nove zadruge z omeje-
nim jamstvom. 3. Popolnitev likvi-
dacijskega odbora. Občni zbor skle-
pa veljavno, če je zastopan najmanj
deseti del na deleže vplačanega ka-
pitala. Za slučaj, da bi bil na 10. uro
sklican občni zbor nesklepčen, se do-
loča drugi občni zbor s istim dnevnim
redom na isti dan ob 11. uri do-
poldne na istem prostoru, ki sklepa
veljavno brez ozira na število na-
vzočil zadružnikov in vplačani ka-
pital. V Ljubljani, dne 12. febru-
arja 1914.

— Bolniško in podporno društvo
pomožnih uradnikov ima v soboto,
28. februarja t. l. ob pol 8. zvečer pri
»Novem svetu« svoj redni občni
zbor. Na dnevnem redu je med dru-
gim tudi prejemba pravil, na katero
se zlasti ljubljanski člani opozarjajo.
Za veljavno sklepanje o tej točki je
potrebna navzočnost dveh tretjin
ljubl. družstvenikov.

— Prostovoljno gasilno društvo
Vič - Glince priredi v nedeljo 15. t.
m. svojo običajno predpustno plesno
veselico, katere čisti dobiček je na-
menjen skladu podporne zaloge za
obolele člane. Veselica vrši se v
splošno znani restavraciji gosp. J.
Marinška »Amerika« na Glincah
ter pri isti sodeluje tamburaški od-
sek ondotne podružnice »Svoboda«.
Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina
prostovoljna.

— Družbi sv. Cirila in Metoda
je poslal g. Iv. Ušlaker, notarski kan-
didat v Cрномlju 6 K. Darovali so po
2 K gg. notar Ploj, kavarar Kvas in
not. kand. Ušlaker namesto vstopni-
ne k mednarodnemu plesu »Narodne
čitalnice« v Cрномlju. O poroki g.
Jos. Masneca in gđc. Celestine Hab-
betove je prejel C. M. družba dar
K 10.—, enako vsoto je daroval ne-
imenovan ženin, poročen v trnovski
cerkvi v Ljubljani. G. Ivan Pirnat,
revident juž. železnice o svoji poroki
z gđc. Josipino Rozmanovo je podaril
družbi 20 K. Ženini in neveste naj
smatratjo to kot svojo narodno dolž-
nost, da se spominjajo ob svoji poroki
s primernimi darovi naše šolske
družbe sv. C. in M. — G. Iv. Komar v
Trbovljah je poslal 16 K, katere je
nabral ob godovanju vlezlaslužnega
načelnika »Prostovoljnega gasilnega
društva« g. Ivana Kramerja z ges-
lom: »Člani gasilnega društva sku-
paj zbrani — mali dar za družbo smo
nabrali — ker smo pripravljali bliž-
njemu v pomoč — smo prišli družbi
Ciril Metodovi na pomoč«. — G. D.
S. je podaril družbi 10 K mesto ven-
ca na grob svojemu svaku pok. g.
Fr. Višnikarju, dežel. višjesodnemu
svetniku v p. — Ga. Ana Letnarjeva
je izročila 70 kron, katere je prejela
od »Učiteljskega društva kamniške-
ga okraja« kot prispevek k nagrobnemu
spomeniku pok. g. nadučitelju
Lovru Letnarju. — Veselice leto-
njega predpusta so prinesle družbi
sv. Cirila in Metoda v raznih krajih
prav lepih gnutih prispevkov. Pod-
ružnica za »Pivko« je priredila 8. t.
m. v St. Petru na Krasu plesno ve-
selico, ki se je obnesla slajno, ker je
vrgla družbi čistih 350 K 01 vin. Po-
družnični odbor se zahvaljuje vsem,
ki so pripomogli do tako lepega
uspeha, družba se strinja s to za-
hvalo prav iskreno in jej dostavlja
tudi zahvalo in priznanje podružni-
čnemu odboru.

— Umrlj so v Ljubljani: Florijan
Plevce, prosjak, 73 let. — Janez
Langenwarter, kajzar, 38 let. — Fr.
Renko, rejnec, 5 dni. — Josip An-
tonio, delavec, hiralec, 61 let. —
Frančiška Praznik, zasebnica, 64 let.
— Helena Keršič, žena zidarskega
pomočnika, 50 let.

— Trgovcu iz Opatije, Josipu
Vukeliču se je omračil um, in je bil
pripeljan na opazovalni oddelček de-
želne bolnice.

— Novo mesnico je otvoril v
Kopitarjevi ulici (Mahrova hiša) me-
sarski mojster g. Milan Kozak. Pro-
daja prvovrstno meso po 1 K 60 vin.
druge vrste po 1 K 20 vin.

— »Nagnenje srca«, krasna indij-
ska drama v 4 delih, ki se predvaja
danes v Kino »Idealu«, je uprizorjena
od iste tovarne kakor »Quo vadis?«
in »Kleopatraz«, z isto režijo in istimi
igralci. Igra v dveh svetovnih delih
in ima v vsakem dejanju senzacijo.
Velikanski prizori z levi, lov na divje
zveri, predrzen beg, potop ladje, ne-
varne jeze itd. Prihodnji terek »Brez
domovine«, velikanška ljudska dra-
ma v 6 delih. Poleg tega še krasna
veseloigra v dveh delih »Čigava je
žena«.

— Loterijske številke. Trst: 52,
50, 27, 73, 62.

Trst.

DELAVEC UBIL RAVNATELJA.

Še par pojasnil k umoru v »Sta-
bilimento technico«.

Po Trstu se obravnava senza-
cionalna vest o umoru, ki se je iz-
vršil predvčerajšnjem v »Tržaškem
tehničnem zavodu«.

Javnosti bo gotovo že v spo-
minu oni protestni štrajk, ki so ga

uprizorili delavci »Tržaškega teh-
ničnega zavoda« lansko leto in ka-
teri se je izpremenil v enomesečno
izprtje. »Dan« je o tem obširno po-
ročal. Delavci so se spustili v pro-
testni štrajk zaradi nečloveškega
postopanja ravnatelja Pichlerja. Za-
hitevali so, da se Pichlerja premesti,
kar pa se ni zgodilo. Že pred tem
protestnim štrajkom je bil Pichler
enkrat napaden: neki delavec mu
je vrzel kos bron v hrbet. Vsled
tega napada je hodil nekaj časa v
spremstvu stražarja po tovarniških
prostorih. Delavci pa so naprej to-
žili, kako slabo se jim godi pod Pich-
lerjem. Tudi po omenjenem pro-
testnem štrajku se razmere niso iz-
premenile na bolje. Nasprotno!
Pichler je še nadalje vpeljeval v to-
varni oni zistem, ki je vzbujal v de-
lavstvu nevoljo in razburjenje. Go-
tovo je, da je imel to nalogo od stra-
ni družbe, oziroma lastnikov »Trža-
škega tehničnega zavoda«. Izpolnje-
val je le dolžnosti, ki so mu jih oni
nalagali.

Pichler, rodom Nemec, se je
nahajal v 35 letu in je prišel v »Tr-
žaški tehnični zavod« pred dvema
leti.

Pichler mrtev.

Od ust do ust se je širil glas
»Pichler mrtev«. Raznašali so to no-
vico delavci »Tržaškega tehničnega
zavoda«, kateri so nato, ko je bil
Pichler umorjen, dobili ukaz, da naj
zapuste tovarno. In o ničemer dru-
gem se ni razgovarjalo, kakor o tem
pretresljivem dogodku. Vsak ima o
tem svoje misli: eden odobrava,
drugi obsoja. Ta pravi: »Smo se ga
rešili«, zopet drugi: »To ni bilo
prav, saj tem razmeram ni bil kriv
on, ampak lastniki tovarne.« — zi-
stem«.

Kako je bil Pichler umorjen?

Umor se je izvršil ob 9. zjutraj
pred poslopijem ravnateljstva. Dela-
vec Zanier, star 24 let, je s samo-
kresom petkrat ustrelil na Pichlerja.
Pichler je bil zadet štirikrat in sicer
dvakrat smrtno nevarno. Enkrat pa
je bil lahko zadet Zanierjev moister
Zafaro po imenu, kateri je hotel bra-
niti svojega ravnatelja. Pichler se je
zviljal v smrtni borbi in je bil nemu-
doma naložen na avtomobil, s kate-
rim so ga hoteli odpeljati v bolnišni-
co. A komaj je avtomobil zapustil
tovarno, je Pichler izdihnil.

Vzrok umoru.

V tovarni je bilo v zadnjem ča-
su vpeljeno, da se naloži vsakemu
delavcu, ki bi dva dni neopraviče-
no izostal z dela, 14dnevni brezpla-
čni dopust kot kazni, — če pa se
kaj takega večkrat dogodi, pa po-
plen odpušč. Delavec Zanier, Pichler-
jev morilec, je torej dva dni izostal
iz službe. Ko je danes zjutraj službo
zopet nastopil, je slutil, kaj se mu bo
pripletalo, da bo torej kaznovan. In
misel, da bo moral biti štirinajst dni
brez zaslužka, morda pa celo popol-
noma odpuščen, ga je morala tako
razburiti, da je hipoma napravil
trden sklep, — umoriti Pichlerja.
Imeti je moral še marsikaj drugega
proti Pichlerju in je bil zgornji slu-
čaj brzokone samo nekaj povod, da
je uporabil to priliko. Ko ga je Pich-
ler poklical k sebi in mu sporočil,
da ga čaka za to, ker je dva dni ne-
opravičeno izostal, kazni, je Zanier
potegnil samokres ter uresničil
sklep, ki ga je bil napravil.

Morilec pobegnil.

Ko je Zanier ta čin dovršil, je
začel bežati. Skočil je čez tovarni-
ški zid in bežal čez za tovarno se
nahajajoči travnik in se končno iz-
gubil za hišami.

Prosek — pevsko društvo »Haj-
drih« priredi jutri 15. februarja kon-
cert z zanimivim vspeedom. Odbor
se nadeja obile udeležbe.

Mandolinistična skupina »Viktor
Parma« priredi v nedeljo 15. febru-
arja od 6.—11. zvečer v dvorani
konsumnega društva v Rojanu ma-
skiran plesni venček z jako lepim
vspeedom. Za mnogobrojen obisk
se priporoča odbor.

Italijanski denunciant. V ulici
Montecki stanuje neki Matija Novak
pristen kraški Italijan. On ima na-
vado, da poštene ljudi, ki niso po
njegovih volji, denuncira. V nedeljo
sem prišel v neko gostilno in sem se
slučajno vsedel k mizi, kjer je sedel
ta pristni Italijan. Takol je zahteval,
naj se odstranim, češ, da so pri mizi
sami Avstrijci — jaz pa, ker čitam
»Dan« — da sem Rus. Posebno se je
jezil na »Narodno obrambo«. (Go-
tovo najboljši priporočilo za to bro-
šuro.) Na to sem odšel od mize. Da
je ta mož namazan s samimi itali-
janskimi mazili, vam hočem takol
dokazati. Njegova žena je s ceste pri
Sv. Križu, on pa je »proplo sangue
italiano od nekod s Krasa. Otroke
sta pošiljala v laške šole. Uspeli se

je kmalu pokazal. Hčerka še ni bila
stara 14 let, se je morala pred sod-
nijo zagovarjati zaradi žaljenja Ve-
ličanstva. In ta mož si uga druge de-
nuncirati. Njegovi otroci vpijejo ve-
dno »Viva Italia!« Slišal sem tudi še
kaj hujšega. Ko sem šel iz gostilne,
ga nisem več opazil, ko pa pridem na
prosto, me je ta renkat napadel —
seveda so ga drugi odstranili. Rint
je kot zverina: »Porki ščavi« itd.
Čez četrte ure je prišel zopet na uli-
co. Usmilil se ga je stražnik, ki ga je
odpeljal. Opozoriam policijo, da je v
naši ulici prenealo varnosti za javni
mir.

V Štećeniskih plavžih je kape
Zigon, ki onaravlja službo šnitona.
Vse, kar sliši od delavcev, nese na
ulho gotovim višjim ošbam. Žalost-
no je, da se naide med Slovenci člo-
vek, ki je zmožen početi, da de-
nuncira nekdajne sotrpine. Ako ne
nrcneha s svojim nečednim poslom,
bomo odkrili zagrinjala, pod katerim
se skrivajo njegova dejanja. Vsi po-
šteno misleči delavci, obsojajo Ži-
gona, ki igra vlogo špijona. Delavci,
varujte se špijonov!

Šerlok Holmes in njegov pes.

Prijetno je stanovati pod Rožni-
kom iz raznih razlogov, posebno pa
še zato, ker se tam redkokdaj vidi-
jo pruske pikhaube, ki so postale v
onem kraju posebno redke, ko se je
izvršilo pod Rožnikom par napadov.
Nekateri pravijo, da nositelji pikl-
haube zato ne zahajajo pod Rožnik,
ker nimajo snuila za njegove lepo-
te, drugi pa pravijo, da je vzrok
drugi: da se namreč nositelji pikl-
haub bojijo, da ne bi bili — poseb-
no po noči — napadeni v onem sa-
motnem kraju od razbojnikov, ta-
tov, ali podobnih ljudi.

Naj si bo temu že tako ali tako,
moj prijatelj, ki že dolgo stamuje pod
Rožnikom, pravi, da bo tam vedno
stanoval že zato, ker mu ni treba
gledati pruskih pikhaub. Ta prija-
telj mi je pravil tudi naslednjo ro-
vest o ljubljanskemu Šerloku Hol-
mesu — onem, ki navskriž gleda —
in njegovemu psu.

Šerlok Holmes ima navado
sprehajati se skoraj vsak popoldan
s svojim psom pod Rožnikom, pa ne
morda zato, da bi nadomestoval
nositelje pruskih pikhaub, temveč
kar tako, da pelje psa na sprehod in
da ga mednotoma poučuje v raznih
policijskih umetnostih.

Tako je bilo tudi oni dan, ko je
»Dan« pisal o vojaku, ki je ukradel
zlato uro in verižico in uro tudi ne-
moteno prodal, ker je Šerlok Hol-
mes prijatelj kompliciranih slučajev
in se s tako bagatelo ni hotel pečati.

Ravno pred mojim stanovanjem
sta se na Šerlok Holmes in njegov
pes hudo sporekla in malo je manj-
kalo, da se nista sprla za vedno.
Šerlok Holmes je namreč očital svo-
jemu psu, da ga je on spravil v bla-
mažo, ker ni šel takol iskati vojaka,
ki je ukradel uro in verižico, pes je
pa jezno odgovorjal:

— Nikar me ne zmerjaj po ne-
potrebem in po krivici! Kako čem
loviti tatove, ko sem pa dresiran sa-
mo zato, da lovim in zasledim ve-
leždajalce? Psi smo sicer zelo pa-
metna bitja, ampak onega, česar se
nismo učili, vedno niti ne moremo
znati! In še nekaj: Kako sem mogel
loviti vojaka, ko si me pa vedno učil,
da moram respektirati uniformo?
Pa saj se je celo oni urar, ki je kupil
ukradeno uro, izgovarjal, češ, komu
se bo pa verjelo, ako ne volaku, ki
je prisegel? Ko bi jaz lovil vojaka,
bi se to protivilo celo moji vzgoji in
vzgojo si mi dal ti, gospodar moj. —

Šerlok Holmes poseže jezno psu
v besedo in ga ozmerja, da je nehva-
ležen, ker mu nič ne pomaga, četudi
dobiva vsak dan najboljši kosti, na
katerih se dobi še nekaj mesa: v
bodoče bo dobival samo suhe kosti,
na katerih niti najmanj mesa ne bo.

Pes je postal pri poslednjih be-
sedah svojega gospodarja razkačen
in prav na glas je zarenčal:

— Tako amazno službo, kot jo
vršimo mi, more vršiti za same suhe
kosti samo človek, posebno, ako je
slovenskega rodu, pes se pa ne bo
tako ponižal in kadar prvič dobim
samo suho kost za kosilo, se leno za-
hvalim za tako službo in ti obrnem
hrbet...

— Tiho, tiho, tiho! začne Šerlok
Holmes miriti svojega razkačenega
psa in obliubi psu, da bo tudi v bo-
doče dobival kosti, na katerih bo še
nekaj mesa, samo pri njem naj osta-
ne in lovi veleždajalce, tatove bo
pa v bodoče sam lovil...

Pes se je svojemu gospodarju
v uradnem jeziku nositeljev pruskih
pikhaub — v tem jeziku se je sploh
vodil ves pogovor — leno zahvalil
in oba sta šla lepo naprej: središč
pes, za njim pa Šerlok Holmes...

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

TURKI ŽUGAJO.

Turki proti Bolgarom. — Pogajanja o trgovinski pogodbi razbita. — Turki hočejo priti v južno Tracijo.

Carigrad, 13. februarja. Turški poslanik v Sofiji je izročil danes po naročilu turške vlade bolgarski vladni noto, v kateri izjavlja turška vlada, da so bolgarsko turška pogajanja glede trgovinske pogodbe razbita. Bolgarska vlada je obljubila turški, da bo nemudoma storila vse potrebne korake, da prenehajo vse grozovitosti, ki jih uganjajo na mohamedanski Pomaški bolgarske oblasti. Bolgarska vlada pa te obljube ni držala (v takšnih stvarih je izvežbana) in zato naznanja Turčiji, da so pogajanja med obema državama razbita.

Porta stavlja rok.

Ako tekom 20 dni — tako se glasi nota — po sklicanju sobranja ne prenehajo te razmere in če ne bo pomaksko vprašanje rešeno, tedaj bo Turčija naložila na vse bolgarsko blago za 50% večjo colnino.

Namen grožnji.

V tukajšnjih diplomatičnih krogih je nota in posebno še radi ostrih vzbudila veliko začudenje, še bolj zato, ker se je splošno sodilo, da je vprašanje pomakov že blizu razrešitve. Vlada bolajzen, da nameravajo Turki izzvati napete odnose med Carigradom in Sofijo. Zato, da bi dobili priliko in povod zavzeti Tracijo.

Na drugi strani se pa tudi misli, da hočejo Mladoturki na ta način prisiliti Bolgarijo, da sklene z njimi zvezo. Zasedenje obali v južni Traciji bi Turkom služilo za oporo v operiranju proti Grški.

VPRAŠANJE EGJEJSKIH OTOKOV IN VELESILE.

Carigrad, 13. februarja. Poslaniki veseli v Carigradu in v Atenah so dobili od svojih vlad instrukcije, da turški vladi sporočijo sklepe veselih glede Egejskih otokov. Poslaniki pa teh sklepov še niso mogli sporočiti, ker angleški poslanik še ni dobil instrukcij, dasiravno jih imata že ruski in francoski.

ANGLEŠKI PRORAČUN ZA MORNARICO.

London, 13. februarja. Angleški proračun za mornarico znaša 51 milijonov funtov.

SAZANOV - HARTWIG.

Petrograd, 13. februarja. Govoril se, da bo odstopil Sazanov in da bo njegov naslednik dosedanj poslanik v Belgradu Hartwig. (Hartwig pa ni frazerski diplomat; razume se tudi na pest.)

WIED ODLIKOVAN.

Dunaj, 13. februarja. Princ Wied je bil sprejet od cesarja v avdijenci. Cesar ga je odlikoval z velikim križem Leopoldovega reda.

BAJONETI SO BILI PREVEČ.

Lvov, 13. februarja. Za današnji dan se je volajstvo z veliko večjo brigo pripravljalo za sprejem brezposelnih delavcev, kakor peki. Toda zastoni; dan je potekel mirno in ni bilo treba strelati in bosti.

PO UMORU V STABILIMENTO TECNICO.

Trst, 13. februarja. Po umoru ravnatelja je dobilo delavstvo v znak žalovanja en dan prostosti.

Danes se je delo zopet začelo. Komaj se je začelo delo, že je prišlo do novega konflikta med delovodjo Demarchio in mehanikom Muslavičem. M. se je vrzel na Demarchio in ga z železnim drogom po hrbtu tako tolkel, da je D. omedlel in so ga morali odnesti. Ko je uradnik Bastia izročal policiji oni železni drog, ko se mu štirje delavci postavili po robu in ga nanosled do omedlevice pretenli. Uradno poročilo jih imenuje anarhiste. Tudi ti so usli.

Mali oglasi.

Krasni čevlji za ples od K 3.—naprej se dobijo pri tvrdki A. Schweitzer, Ljubljana, Prešernova ulica št. 48. 1588-1

Sokolski krog in lahke hlače popolnoma nove, se prodajo. Oradišče, 7.11. 1587-1

Star klavir se ceno prodaja na Poljanski cesti št. 36. 1591-3

Kupi se pes ali psica za čuvanje. Ponudbe z ceno, velikost in starost na Fr. Pajduh. Sv. Jakob, p. Dol pri Ljubljani. 1589-2

KORRESPONDENCA.

An.— Zakaj ne odgovoriš, saj na dopisnici. Pozdrav T-ka. 1593-1

Če želite najboljši in najnovejši šivalni stroj „PFAFF“

s pismeno 10letno garancijo si oglejte pred nakupom specialno trgovino tvrdke **IGN. VOK**

Ljubljana, Sodna ul. 7 (zraven sodnije). Cenike pošljem brezplačno.

!! Tržaški Slovenci !! Svojo zalogo oglija in druge kurjave priporoča

Ivan Germek, ulica Squerre nuovo št. 15. (Tik glavne pošte.)

Zaradi odpotovanja v Ameriko se prodaja takoj dobro ohranjena

oprava za specerijsko trgovino,

proda se tudi blago, katero se nahaja v trgovini, skupno ali na drobno. Trgovina je dobro vpeljana že 9 let in se odda v najem. Novi Udmat stev. 7. pri Ljubljani.

! Novo vodstvo ! staroznane trgovine jestvin in kolonijalnega blaga

Anton Mihelič Trst, Rojan št. 8 (tik rojanske cerkve)

se priporoča vsem starim in novim odjemalcem. Voditelj: Jakob Mršič.

Nogavice in druge pletenine, dalje ovratnike in v to

stroko spadajoče blago dobite najceneje v

specialni trgovini **A. & E. Skaberné**

Mestni trg št. 10.

Velika izbira! Solidna postrežba!

FRAN KRAIGHER

krojaški mojster

Gospeska ulica št. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po meri. — Inozemskega in domačega blaga vedno na izbero. — Sprejema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerno. — Izdeluje vsakovrstne svetovno znane gume iz svil in blaga, trpežne tudi za eksport po morju. 229

Mednarodno speditorsko podjetje

R. RANZINGER, Ljubljana.

Ustanovljeno 1876.

Telefon št. 80.

Podjetje za prevoznino ces. kr. priv. juž. železnice. — Carinska agentura c. kr. glavnega carinskega urada v Ljubljani. — Redni nabiralni promet na vse strani. — Reekspedicija in skladišča. — Ekspresni promet ovojev. — Transport in shranitev mobilija. — Agentura avstrijskega Lloydja.

Pisarna v mestu: Selenburgova ulica 3. — Centrala in skladišče: Cesta na južno železnico 7. — Podružnica: Glavni carinski urad, južni kolodvor.

FR. P. ZAJEC, Ljubljana, Stari trg 9. Največja tovarniška zaloga najsolidnejših gramofonov in plošč. Plošče Columbia, Favorite, Odcon, Premier avstr. družbe „Angel“ in „Zonophon“ itd. itd.

Gramofoni že od K 25. naprej. Plošče „ „ „ 130 „

Ceniki brezplačno. Vsa popravila se izvršujejo točno in solidno.

Restavracija „Auer“

Wolfova ulica št. 12.

Danes, v soboto, dne 14. in v nedeljo, dne 15. februarja t. l.

domača plesna veselica

Začetek ob 4. pop. Vstop prost.

K obilni udeležbi uljudno vabi

Lud. Roškar, rest.

Na izbiro pošilja tudi na deželo: Krasne

BLUZE krila, kostume, nočne halje, perilo in vsako modno blago. Solidna tvrdka:

M. Kristoflič - Bučar

Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša.

Neprekosljiva v

otroških oblekah

:: in rojstni opravi ::

Lasne kite

najfinejše kakovosti po 5, 7, 9 in 12 kron — vse vrste lasne podlage in mrežice — barva za lasne brado „Neril“ po 2 in 4 K — toaletne potrebščine — lasulje, brade in druge potrebščine za maskiranje, vse po zelo zmernih cenah priporoča

Štefan Strmoli

brivec in lasničar

Ljubljana, Pod Trančo št. 1,

(vogal Mestnega in Starega trga).

Izdeluje vsa lasničarska dela solidno in okusno. Kupuje zmešane in rezane ženske lase.

Pri nakupu različnega manufakturnega blaga, se blagovolite obrniti na tvrdko

A. & E. Skaberné Mestni trg 10.

Na debelo in drobno! Izredno nizke cene!

Pevski zbor „Glasbene Matice“ v Ljubljani vabi na

: plesni venček, :

ki ga priredi v soboto, dne 14. februarja t. l. ob 8. zvečer v veliki dvorani „Narodnega doma“.

Vstop tudi brez vabila dovoljen. Toaleta promenadna.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini

tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Škofijo št. 3. — Medena ulica.

: Foseken oddelek v prvem nadstropju. :

Cenik na zahtevo brezplačno in poštino prosto.

F. K. KAISER, puškar, Ljubljana, Selenburgova ulica št. 6.

Velika zaloga pušk, samokresov, pištol in lovskih priprav.

Topič „SALUT“.

Priprave za ribištvo. C. kr. prodaja smodnika.

Umetalni ogenj. Ceniki zastoni in franko.

Radi prešle sezije

se razprodaja vsa zimska in jesenska konfekcija pod polovično ceno; zlasti klobuki in čepice po zelo znižanih cenah.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.-6.

Telephon 132.

Zanesljiva semena razpošilja

Jindřich Vaněk

glavna zaloga semen, Praga, „Pri zlati goski“.

: Slovenski ceniki na zahtevo brezplačno. :

Kdor pošlje najmanj 40 naslovov zemljiških posestnikov, učiteljev ali posestnikov vrtov z natančno označbo kraja in zadnje pošte, dobi franco in gratis zanesljiv vremenokaz.

Izvoz čeških semenskih žit po vsem svetu.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrti z manjša plačila se vplačila.

Rezervni fond K 58,461,432.56. — Izplačane odškodnine in aplikacije K 123,257,655.77.

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

„SLAVIJA“

Vsa popravila se izvršujejo točno in solidno.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Generalno zastopstvo v Ljubljani

Gospodski ulici št. 12.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in nakulanteje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zadržite vremenokaz.